

KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 13 czerwca 2018 r.

Opinia do ustawy o ratyfikacji Umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islamską Republiką Afganistanu, z drugiej strony, sporządzonej w Monachium dnia 18 lutego 2017 r.

(druk nr 844)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest wyrażenie zgody na ratyfikację przez Prezydenta RP Umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islamską Republiką Afganistanu, z drugiej strony, sporządzonej w Monachium dnia 18 lutego 2017 r. (określanej w dalszej części opinii jako „Umowa”).

Jak wskazano w uzasadnieniu projektu ustawy (druk sejmowy nr 2465), Umowa stanowi pierwsze nawiązanie stosunków umownych między Unią Europejską a Islamską Republiką Afganistanu i jest podstawą zobowiązania Unii Europejskiej do wsparcia rozwoju Islamskiej Republiki Afganistanu. Przewiduje się, że jej podpisanie wpłynie korzystnie na intensyfikację dialogu politycznego i współpracę w określonych w Umowie dziedzinach.

Umowa obejmuje szereg zagadnień istotnych zarówno dla Islamskiej Republiki Afganistanu, jak i dla Unii Europejskiej, a w szczególności przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, budowa społeczeństwa obywatelskiego czy zwalczanie terroryzmu.

Umowa określa zasady współpracy: politycznej, na rzecz rozwoju, w zakresie handlu i inwestycji, w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, sektorowej i regionalnej. Uwagę zwraca szeroko ujęta współpraca sektorowa obejmująca między innymi rozwój infrastruktury, energię, transport, zdrowie, zasoby naturalne, podatki, edukację

i kulturę, zatrudnienie i sprawy społeczne, naukę i technologię oraz środowisko i zmiany klimatu.

Podstawą prawną do podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przez Unię Europejską jest decyzja Rady 2017/434 z 13 lutego 2017 r. wyrażająca zgodę na podpisanie i tymczasowe stosowanie Umowy, przyjęta na podstawie art. 37 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 207 i art. 209 w związku z art. 218 ust. 5 i art. 218 ust. 8 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Jak podkreślono w uzasadnieniu projektu ustawy, wejście w życie Umowy nie spowoduje konieczności zmiany polskiego prawa.

Ze względu na mieszany charakter Umowy, wynikający z zakresu kompetencji Unii Europejskiej oraz jej państw członkowskich, określonych w Traktacie o Unii Europejskiej oraz Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wejście w życie Umowy wymaga przeprowadzenia odpowiedniej procedury wyrażenia zgody na związanie również we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej.

Umowa dotyczy członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej, a także spraw uregulowanych w ustawie, w związku z czym podlega ona ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 3 i 5 Konstytucji RP.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy (druk sejmowy nr 2465) pochodził z przedłożenia rządowego i był przedmiotem prac sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Komisje w swoim sprawozdaniu wnosily o przyjęcie ustawy bez poprawek (druk sejmowy nr 2578). Sejm uchwalił ustawę na 63. posiedzeniu w dniu 7 czerwca 2018 r. w brzmieniu przedłożenia.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Iwona Kozera-Rytel

Główny legislator